

§ 81. Undervisningsministerens fritidsråd.

Vi ønsker ikke at foreslå ændringer til denne paragraf, idet vi finder den hensigtsmæssig og meget lovende. Vi er også tilfreds med, at ministeren overlades at afgøre, hvilke organisationer der ønskes repræsenteret, og vi sammenligner dette fritidsråd med børne- og ungdomsforsorgens pædagogiske nævn, i hvilket Ungdomsringen naturligt er repræsenteret som fritids- og ungdomsklubbernes landsorganisation. Vi må dog anføre, at udgifterne ved deltagelse i rådets møder bør afholdes af undervisningsministeriet i lighed med, hvad der er tilfældet i børne- og ungdomsforsorgens forskellige nævn.

§ 82. Kontaktudvalg.

Det ligger uden for vort område at tage stilling til nævnte kontaktudvalg eller anlægge nogle betragtninger herom i det hele taget. Vi ønsker blot at anføre, at benævnelsen „kontaktudvalg“ er identisk med et andet væsentligt udvalg, nemlig kontaktudvalget mellem de to ministerier, der beskæftiger sig med klubber, og i samme forbindelse, at vi savner i lovforslaget en fastlæggelse af sidstnævnte kontaktudvalg og dets funktioner m. v. Da man, så længe der etableres og drives klubber af samme art og efter fælles principper under to ministerier, må anse et kontaktudvalg mellem de to ministerier for en absolut nødvendighed, ville man med en lovfæstelse kunne tænke sig en mere effektiv funktion til gavn for hele klubarbejdet.

§ 99. Fritidskonsulenter.

Forslaget om denne paragraf glæder os meget, da konsulentvirksomheden må anses som noget væsentligt, også inden for klubområdet. Det er vort håb, at dette forslag godtages, og at man derefter vil være opmærksom på vor organisations behov for udvidelse af dette område. Vi modtager i øjeblikket tilskud til afønning af 1 konsulent, hvilket selvsagt er alt for lidt, det store antal klubber taget i betragtning.

§ 100. Uddannelse af ledere og lærere.

Også denne paragraf hilser vi med megen glæde og kan anbefale, at den føres ud i praksis. Inden for klubområdet er der et meget stort behov for kursus og uddan-

nelse. Det kommer klart til udtryk i de tal, vi kan dokumentere fra vor kursusvirksomhed.

§ 111. Ikrafttrædelsesdato.

Vi har overvejet datoen for lovens ikrafttrædelse og kan anerkende, at loven søges gennemført til ikrafttrædelse den 1. august 1968. Vi finder ikke, at en udsættelse vil skabe større forudsætninger for lovens virke, end man vil kunne forvente på nævnte dato. Der vil rimeligvis vise sig behov for gennemførelsesbekendtgørelser og cirkulærer af vejledende art i et vist omfang under alle omstændigheder.

Særlige bemærkninger vedrørende klubområdet.

Under henvisning til vort arbejde for og med fritids- og ungdomsklubber over hele landet — et arbejde der omfatter alle forhold fra bistand ved etablering, vejledning i det daglige klubarbejde, kursus og uddannelse for ledere og medarbejdere m. m. — skal vi tillade os at anføre følgende særlige bemærkninger vedrørende klubarbejdet, idet vi understreger, at grundlaget er de erfaringer, vi har høstet gennem vor daglige virksomhed.

Gennem mange år har man kunnet oprette klubber i kraft af to sæt love — „Lov om børne- og ungdomsforsorg“ eller „Lov om ungdoms- og aftenskolen“. Der er ikke her reel tale om to slags klubber med forskellig målsetning, idé eller filosofi. Ser man på definitionerne er det allerede klart, at de forskelle, som antydes, ikke er faktiske forskelle, og ser man på det daglige arbejde i klubberne og klubbernes funktioner i det hele, er der ingen forskel uanset efter hvilken lov de er oprettet. Den eneste klubform, som skiller sig ud i målsetning og funktion, er ungdomsskoleklubben. I det følgende vil der kun være tale om de øvrige klubber, som vi kan kalde de åbne klubber.

I lov om børne- og ungdomsforsorg, §§ 1 og 2, udtales formål og organisation. Man pålægger kommunerne at oprette og drive fornødne institutioner for at sikre, at børn og unge vokser op under forhold, der fremmer en sund sjælelig og legemlig udvikling. Man sammenfatter det i udtrykket „socialpædagogiske opgaver“. I ungdoms- og aftenskoleloven overlades det fortsat til kommunalbestyrelserne at afgøre, om de vil yde tilskud eller ej. Der er allerede her urimelig